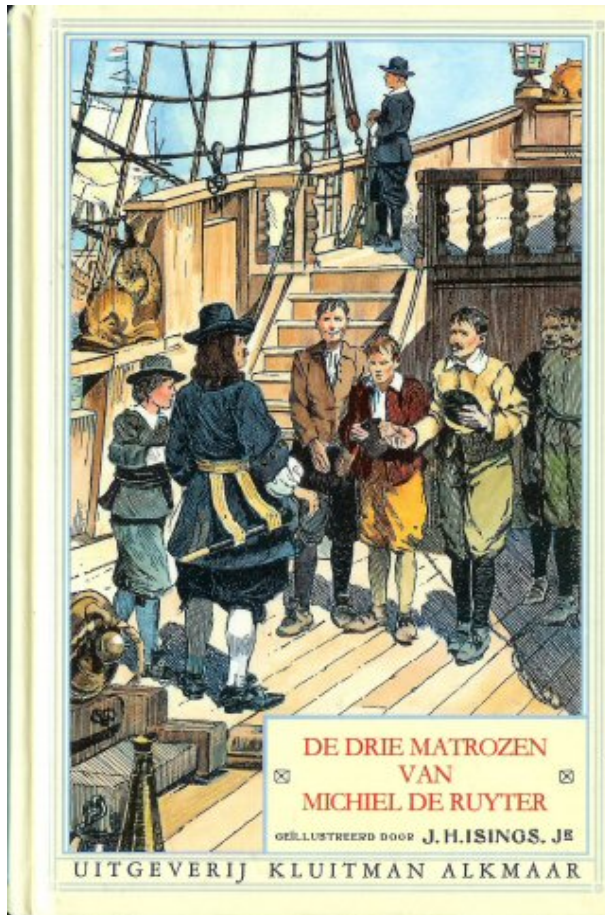

Illustraties

Titel: De drie matrozen van Michiel de Ruyter

Auteur: Joh.H. Been

Illustrator: J.H. Isings jr.

Uitgever: P. Kluitman, Alkmaar

Druk: 2

Jaar van uitgave: 1987

*Kletsend kwamen de zweepslagen neer op de rug van de slaaf.
(blz. 9)*

*De Engelse consul liet zich op zijn knieën vallen en kroop achter
de geestelijke aan. (blz. 18)*

Consul Van den Burg eiste meteen een verklaring. (blz. 30)

*Jeroen strekte zijn beide armen uit en slaakte een doordringende
kreet. (blz. 40)*

„Misschien is er in Malaga wel een brief van mijn moeder,” zei Jeroen hoopvol. (blz. 46)

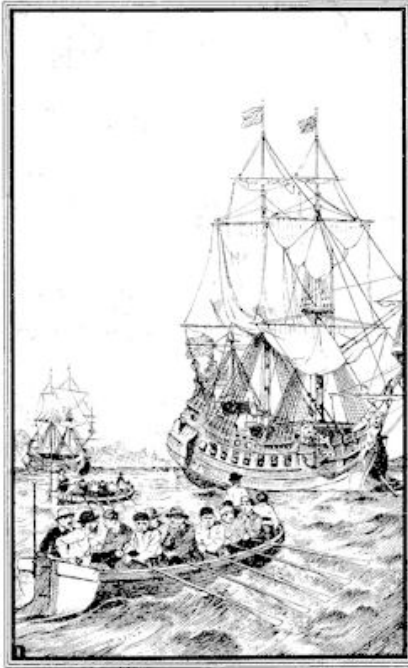
Toen men met lampen kwam aandragen, zag men een jonge matroos op het dek liggen, die met beide handen naar zijn keel greep. (blz. 52)

Vol afgrijzen gooide hij de gevulde beker in een hoek. (blz. 82)

De Rayter besloot met de woorden: „Je bent ook vrij”. (blz. 83)

De matrozen gehoorzaamden en even later schoot de sloep door de golven. (blz. 96)

Govert was naar het huis van de schipper gebracht, waar hij door diens dochter Hester verder werd verpleegd. (blz. 123)

Toen er een Hollandse matroos zwaaiend met een bijl op hem afkwam, riep Peter luid: „Holland! Ik ben ook een Hollander!” (blz. 129)

Toen stapte iemand uit de koets, iemand die iedereen van naam kende, zonder hem misschien ooit te hebben gezien. (blz. 140)